

Kryštof Drnek:
Dějiny pražské správy vodárenství v meziválečném období
bakalářské práce

Posudek oponenta

Nestává se tak často, aby se student historie pustil na tak „křehký led“, jakým jsou dějiny správy pražského vodárenství, navíc v období mezi dvěma světovými válkami. Proti dobře vymezenému tématu se postavilo několik skutečností, které velmi komplikovaly zodpovězení tak důležitých otázek, jakými jsou posloupnosti ve vývoji výstavby, provozování a správy pražské vodárenské infrastruktury. Minimum dochovaných dokumentů, navíc ne zcela uspořádaných a přístupných, chaotičnost při vydávání pražských správních almanachů a necitlivé skartační zásahy do personální agendy pražského magistrátu provedené v padesátých a šedesátých letech, velmi komplikovalo shromažďování potřebných informací. Nicméně předložená bakalářská práce je zdařilou syntézou vymezené problematiky.

Přehledně je shrnut vývoj zásobování hlavního města Prahy v období do roku 1885 vč. spravování vodáren a vodovodní sítě. Podrobně je popsán technický i správní vývoj této komunální služby před rokem 1918. Autor správně pochopil, že snahy městských orgánů o přestavbu Prahy na velkoměsto jsou limitovány spíše problémy správy, než technickým myšlením zodpovědných odborníků. Po vzniku Velké Prahy však správa vodárenských zařízení (a nejen jich) vycházela z principů Rakouska-Uherska. To práce potvrdila s dostupných indicií.

Při podrobném popisu vodárenských orgánů a jejich funkce jsou vymezeny jednotlivé agendy, ale samotná funkce správní rady vodáren není zcela vyjasněna. A ani být nemohla. Její úloha je z dostupných informací s největší pravděpodobností dobře určena. Jsem přesvědčen, že pokud se najdou další dokumenty, potvrdí uvedenou analýzu. Stejně se tak pravděpodobně stane i s činností vodárenského referátu či vodárenského úřadu. Jsou totiž známy technické výsledky práce těchto správních orgánů.

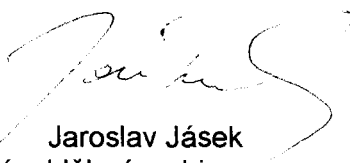
Zhodnocení podstatného fenoménu - vodného, který měl zejména ekonomický význam pro provozování a budování pražského vodárenského systému, je jasnou ukázkou, že autor jednoznačně rozpoznal jednu ze základních činností správního orgánu, ať už byl jeho název jakýkoliv.

Velmi důležitou kapitolou bakalářské práce je stať o osobnostech vodárenské správy. Správně bylo rozpoznáno, že hlavní město Praha si do odpovědných funkcí vybíralo skutečné specialisty, že osobní spis provázal jedince po celou dobu magistrátní kariéry. Byly dány přesné podmínky růstu, tak chybějící u orgánů správy dnes. Stručné životopisy jednotlivých osobností jsou přiměřeným vodítkem pro další bádání.

Ze závěru práce vyplývá, že ne všechny nastolené otázky byly beze zbytku zodpovězeny. Nebylo to ani možné. Důvody, proč se to nemohlo stát jsou řádně doloženy. Důležitost této práce je mimo jiné také v tom, že udává směr, pro další bádání.

Jsem přesvědčen, že tato bakalářská práce splnila své zadání, jasně z ní vyplývá odborná úroveň autora a je z ní patrné tvůrčí zanícení pro dané téma. Proto navrhuji ocenit tuto bakalářskou práci nejvyšším možným ohodnocením.

V Praze dne 1. září 2007.

Jaroslav Jásek
vedoucí oddělení archivu a muzea
Pražské vodovody a kanalizace, a.s.